

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΕΙΣ ΙΟΠΠΗΝ.

Τό Σάββατον, 8^{ον} / 21^{ον} Νοεμβρίου 2015, έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ έορτή τῆς Συνάξεως τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν έπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων εἰς τήν πόλιν τῆς Ἰόππης καί εἰς τήν έν αὐτῇ παραλιακήν όμώνυμον Ἱεράν Μονήν, εἰς τήν όποίαν προεξήρξε τῆς έορτῆς καί τῆς θ. Λειτουργίας, μετά τήν υπό τῶν Προσκόπων ύποδοχήν Αὐτοῦ, ἡ Α.Θ.Μ. ό Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου εἰς Κωνσταντινούπολιν, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἱερομονάχων Ἁγιοταφίτων, ώς τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φχές έν Ἰορδανία Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ώς Προεξάρχοντος ιερέως, τοῦ Τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἱεροσόλυμα Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου καί τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου, τοῦ έφημερίου τῆς Κοινότητος Ἰόππης Πρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ρέμλης Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Μάρκου καί Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμόφτη τῆς Μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων, ψάλλοντος δεξιά έλληνιστί τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Μαρτινάκου έν ταυτῷ καί άγιογράφου τοῦ Ναοῦ τούτου, προσκληθέντος υπό τοῦ Ἁγίου Ἰόππης, καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ἰόππης άραβιστί, έν κατανυκτικῇ προσευχῇ, παρουσία τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰσραήλ κ. Σπυρίδωνος Λαμπρίδη, τῆς Πρέσβεως τῆς Κύπρου καί άλλων διπλωματικῶν έκπροσώπων.

Πρός τό εὐσεβές έκκλησίασμα τοῦτο έκήρηξε τόν θεϊόν λόγον ό Μακαριώτατος έλληνιστί έχοντα οὔτως:

«Χαίρει χαρᾶ πάντα τά πέρατα σήμερα, τήν αἰσίαν μνήμην έορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου, ό θεός, Μιχαήλ τοῦ θείου καί Γαβριήλ τοῦ θεόφρονος, συγχαίρει δέ καί πᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις ότι σῶζεται κόσμος τῇ σκέπη αὐτῶν», άναφωνεῖ ό μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Οἱ Ἀρχιστράτηγοι Μιχαήλ καί Γαβριήλ μετά τῶν λοιπῶν άσωμάτων Δυνάμεων συνεκάλεσαν ἡμᾶς σήμερα έν τῷ φερωνύμῳ αὐτῶν Ναῶ έν τῇ βιβλικῇ ταύτη πόλει Ἰόππη, ἵνα εὐσεβῶς καί έορτίως τιμήσωμεν τήν ιεράν αὐτῶν σύναξιν. Καί τοῦτο, διότι οἱ Ἄγγελοι εἶναι πνεύματα, τά όποια ύπηρετοῦν τάς βουλὰς τοῦ θεοῦ διά τήν σωτηρίαν τῶν ανθρώπων, ώς διδάσκει ό θεϊός Παῦλος, έπικαλούμενος τόν προφήτην Δαυίδ: (Ψαλμ. 103,4): «Οὐχί πάντες εἰσί λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν άποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;», (Ἐβρ. 1, 14)».

Οἱ Ἄγγελοι ώς πρός τήν φύσιν αὐτῶν εἶναι πνεύματα, δηλαδή ύπάρξεις άσώματες,

ἄυλες καί λογικές, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Ἄγγελος εἶναι οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, πού ἔχει λάβει τήν ἀθανασία εἰς τήν φύσιν τῆς κατά χάριν, τῆς ὁποίας οὐσίας ὁ Κτίστης γνωρίζει τό εἶδος καί τόν ὄρον». «Ἄγγελος τοίνυν ἐστίν οὐσία νοερά, ἀεικίνητος, αὐτεξούσιος, ἀσώματος, θεῶ λειτουργοῦσα κατά χάριν ἐν τῇ φύσει τό ἀθάνατον εἰληφυῖα, ἥς οὐσίας τό εἶδος καί τόν ὄρον ὁ Κτίστης (θεός) ἐπίσταται».

Ὡς πρός δέ τήν ἀποστολήν αὐτῶν, εἶναι νά ὑπηρετοῦν τό θέλημα τοῦ θεοῦ, «αὕτη ἐστίν ἡ διακονία αὐτῶν (τῶν ἀγγέλων), λέγει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, τό δι' ἡμᾶς (τούς ἀνθρώπους) πανταχοῦ πέμπεσθαι ὑπό τοῦ θεοῦ». Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, οἱ Ἄγγελοι εἶναι ἰσχυροί καί ἔτοιμοι διά τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ θείου θελήματος καί βρίσκονται ἀμέσως παντοῦ... καί φυλάσσουν μέρη τῆς γῆς καί ἡγοῦνται εἰς ἔθνη καί τόπους, ὅπως διετάχθησαν ἀπό τόν Δημιουργόν καί οἰκονομοῦν αὐτά πού μᾶς ἀφοροῦν καί μᾶς βοηθοῦν. «Ἰσχυροί καί ἔτοιμοι πρός τήν τοῦ θείου θελήματος ἐκπλήρωσιν καί πανταχοῦ εὐθέως εὐρισκόμενοι, ἔνθα ἄν ἡ θεία κελεύση ἐπίνευσίς, τάχει φύσεως καί φυλάττοντες μέρη τῆς γῆς καί ἐθνῶν καί τόπων προϊστάμενοι, καθῶς ὑπό τοῦ Δημιουργοῦ ἐτάχθησαν καί τά καθ' ἡμᾶς οἰκονομοῦντες καί βοηθοῦντες ἡμῖν».

Πάντες οἱ Ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι ἐκτίσθησαν (ἐδημιουργήθησαν) διά τοῦ θείου Λόγου καί ἐτελειώθησαν διά τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρίστανται κύκλῳ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καί ἀκαταπαύστως ᾄδουσιν τόν ἐπινίκιον ὕμνον βοῶντες καί λέγοντες: «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ τῆς δόξης σου». Κατ' ἀναλογία δέ τῆς ἀξίας καί τῆς τάξεως αὐτῶν, συμμετέχουν τοῦ φωτισμοῦ καί τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μεταξύ τῶν μακαρίων καί ἁγίων Δυνάμεων, δηλονότι τῶν Ἀγγέλων, διακρίνονται ὁ Μιχαήλ καί ὁ Γαβριήλ, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός: «ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχήν, οὐσίαν τήν ἀσώματος, Ποιητά θεέ τῶν Ἀγγέλων, τόν ἄχραντόν Σου θρόνον κυκλοῦσαν κραυγάζειν σοι Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ θεέ Παντοκράτορ. Χαίροις, Γαβριήλ, μυσταγωγέ τῆς τοῦ θεοῦ σαρκώσεως, Μιχαήλ τε ταγμάτων ἁγίων πρωτοστάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ θεέ Παντοκράτορ».

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐξόχως τιμᾷ τόν Μιχαήλ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Σύν αὐτοῖς (τοῖς Ἀγγέλοις) Μιχαήλ ὁ ἀσώματος καί πρωτοστάτης τῶν ἁγίων Δυνάμεων, ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων, ἐστιάτωρ (ὁ φιλοξενῶν) ἡμῖν σήμερον γέγονεν».

Βεβαίως ὁ πραγματικός ἐστιάτωρ σήμερον εἶναι Αὐτός οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὅποιος ἀγαπητοί μου, μᾶς ἐκάλεσεν διά τῶν ἁγίων καί ἁγίων αὐτοῦ λειτουργῶν, εἰς τό εὐχαριστιακόν τοῦτο δεῖπνον τοῦ Κυριακοῦ αὐτοῦ σώματος καί αἵματος. Τό δεῖπνον δέ τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τήν ἀληθινήν ζωήν, δηλονότι τήν αἰώνιον καί μένουσαν, τήν ζωήν τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Χριστοῦ τοῦ εἰπόντος: ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τὸ αἶμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, (Ἰωάν. 6, 56), «εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν», (Α΄ Τιμ. 4,10).

Εἰς τήν ἐλπίδα μας ταύτην, «ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων», (Α΄ Τιμ. 4, 10) ἔχομεν συμπαραστάτας τούς Ἀγγέλους καί μάλιστα τούς πρωτίστους αὐτῶν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ, τῆς σωτηρίας τῶν σῶν

θεραπόντων». Διά τοῦτο καί πάλιν ὁ μελωδός ἀναφωνεῖ λέγων: «Χαίρει χαρᾶ πάντα τά πέρατα σήμερον τήν αἰσίαν μνήμην ἐορτάζοντα τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ θεός, Μιχαήλ τοῦ θείου καί Γαβριήλ τοῦ θεόφρονος. Συγχαίρει δέ καί πᾶσα τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις ὅτι σῶζεται κόσμος τῆ σκέπη αὐτῶν».

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ἀγαπητοί μου, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπίγειον παροῦσαν ἡμῶν ζωήν μέ τήν ἔνταξίν μας εἰς τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ ἕνα κατ' ἐξοχήν ἐσχατολογικόν γεγονός. Καί τοῦτο, διότι μέλλει νά ὀλοκληρωθῆ μέ τήν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου καί τήν εἴσοδον τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ εἰς τήν αἰώνιον βασιλείαν.

Ἡ ἐόρτιος μνήμη σήμερον τῶν ἀσωμάτων ἀγγελικῶν Δυνάμεων καί λειτουργικῶν Πνευμάτων ἐπιβεβαιώνει καί δικαιώνει ἀπολύτως τόν Εὐαγγελικόν καί Κυρακόν λόγον τῆς Ἐκκλησίας, τόν ὑπό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου μαρτυρούμενον, «Γνωρίζομεν καλά ὅτι καταγόμεθα ἀπό τόν θεόν καί ὅλοι οἱ μακράν τοῦ θεοῦ ἄνθρωποι εὐρίσκονται ὑπό τήν ἐξουσίαν καί ἐπίδρασιν τοῦ πονηροῦ πνεύματος, τοῦ πνεύματος τῶν δαιμόνων: «οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καί ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», (Α' Ἰωάν. 5, 19).

Δεηθῶμεν τοῦ Κτίστου τῶν ἀύλων ἀσωμάτων οὐρανίων Δυνάμεων καί μετά τοῦ μελωδοῦ εἴπωμεν: «Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου καί τῆς Ἐκκλησίας καί Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων (Μιχαήλ καί Γαβριήλ), ὑπέρ ἡμῶν καί ὑπέρ εἰρήνης τῆς δοκιμαζομένης περιοχῆς ἡμῶν, τόν Σωτήρα, καθικετεύσατε», Ἀμήν.».

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον τῆς Μονῆς, τήν δεξίωσιν δέ ἠκολούθησε τράπεζα, παρατεθεισα ὑπό τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/7pe10xkY-wQ>

<http://youtu.be/rQ3UYTte8p8>

